

מ"ת 59528/12/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בחדרה

מ"ת 59528-12-19 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני	כבוד השופטת רקפת סגל מוהר
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	פלוני

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר בהחלטה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

1. בתאריך 24.12.19 הוגש כנגד המשיב כתב אישום המייחס לו 2 עבירות אימים, 2 עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג ועבירה של שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיפים 192, 382(ג) ו- 244 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

2. בכתב האישום נטען כי במהלך התקופה מאז 12.11.19 ועד 14.12.19, לאחר שהתעורר אצל המשיב חשד כי אשתו מזה כ- 12 שנים, הגב' מ.א. (להלן: "המתלוננת") בוגדת בו עם גבר אחר, הוא תקף אותה בבעיטות ובאגרופים, גרם לה לחבלות של ממש, אילץ אותה ליטול כמות גדולה של תרופות במטרה לגרום לה להתאבד, איים כי יפגע בה ואף יקבור אותה ובעקבות אחד מארועי התקיפה בו הכה אותה עם אגרוף באפה, עשה מעשים בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי. עובדות כתב האישום פורטו בהרחבה בהחלטתי מיום 28.1.20 בה הוריתי על מעצרו עד לתום ההליכים (להלן: "החלטת המעצר") ולכן לא אפרטן פעם נוספת.

3. בהחלטת המעצר שניתנה על ידי לאחר שבחנתי את חומר החקירה והפניתי את המשיב אל שירות המבחן לצורך הכנת תסקיר מעצר, נלקח בחשבון שיקולי גם עברו הנקי, ואולם לאור חומרת המעשים המיוחסים לו, מידת המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו לחיי המתלוננת ולשלומה, והחשש הממשי מפני שיבוש מהלכי המשפט היה והוא ישוחרר מן המעצר בטרם תישמע עדותה, סברתי כי לפחות באותו שלב, אין מנוס ממעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

4. מאז חלפו כמעט חודשיים וכעת עותר ב"כ המשיב לשחררו מן המעצר הן בשל הימשכות ההליך בתיק העיקרי בו נקבעה ישיבת גישור ליום 5.5.20, הן לנוכח הסכם "סולחה" אליו הגיעו משפחות המשיב והמתלוננת אשר חזרה להתגורר בביתם המשותף ביחד עם ילדיהם (ר' ההסכם שצורף לבקשה) והן

על רקע התפשטות מגפת הקורונה בישראל והחשש מפני הידבקות המשיב במחלה זו בין כתלי בית המעצר, או הדבקתו את האחרים השוהים עמו.

5. בבקשתו מיום 17.3.20 ציין ב"כ המשיב כי בכוונתו להציע "חלופה מרוחקת מהמתלוננת באם הדבר חיוני לצורך שחרורו".

6. המבקשת הודיעה כי היא מתנגדת לבקשה מן הטעם שהימשכות ההליכים כשלעצמה אינה יכולה להוות שיקול בלעדי לשחרורו של מי שרף המסוכנות הנשקפת ממנו כה גבוה, ולצד זאת ציינה כי עמדתה ביחס לאפשרות סיומו של הליך הגישור המתקיים בתיק העיקרי הועברה אל ב"כ המשיב זה מכבר ולכן אין הכרח בהמתנה עד לדיון שנקבע לתחילת חודש מאי 2020 כאמור.

7. במצב דברים זה ומאחר שב"כ המשיב לא פרט את החלופה המוצעת אליה התייחס בבקשתו, הוריתי לו לעשות כן ולהגיש גם את תצהירי המפקחים המוצעים כולם.

בשל מצב החירום השורר במדינה בשל התפשטות נגיף הקורונה, התבקשו ב"כ הצדדים להודיעני האם אפשר שהחלטתי תינתן על בסיס המסמכים שיוגשו, או שמא הם עומדים על קימו של דיון בבקשה.

8. אתמול - 22.3.20, הודיע ב"כ המשיב כי הוא מסכים לכך שההחלטה בבקשתו תינתן ללא דיון במעמד הצדדים ופרט את החלופה המוצעת, כדלקמן:

א. מגורים בבית חבר המשפחה רבחי תקיווי בכפר מוקייבלה המרוחק מהעיר אום אל פחם, או בדירה שכורה בכפר זלפה.

ב. פיקוח לסירוגין של **בעל הבית** מר ת', **אמו** של המשיב הגב' ח"א, **אביו** ע', **אחיו** ז', **דודו** א', **בני דודו** מ ו-ע' ג', **ובן דודתו** א"מ.

ב"כ המשיבה הודיעה כי היא משאירה את ההחלטה האם לקיים דיון בבקשה, אם לאו,

לשיקול דעתי.

9. להודעת ב"כ המשיב צורפו תצהירי המפקחים המוצעים ותצהיר המתלוננת בו היא מצהירה כי ביקרה את המשיב במקום מעצרו וכי הלה **"כל כך רוצה אותה ואת שלום התא המשפחתי"** ואף היא עצמה **"מעוניינת כי ההליכים נגדו יעצרו והוא יחזור הביתה אליה ואל ילדיהם"**.

10. לאחר שנתתי דעתי לנימוקי הבקשה, לחלופה המוצעת, לעמדתה הנחרצת של המבקשת

המתנגדת לשחרורו ולהחלטות השונות הניתנות בימים אלה בבתי המשפט בעניינם של

"עצורים בימי קורונה" (מ"ת (מחוזי מרכז) 39310-03-20 ו- מ"ת (ת"א) 53570-02-20 אליהן הפנה ב"כ המשיב מחד גיסא ומ"ת (מחוזי ת"א) 14567-01-19 אליה הפנתה ב"כ המבקשת מאידך גיסא, לא מצאתי הצדקה ומקום לשנות מהחלטתי הקודמת.

11. בתסקיר המעצר שהונח בפני עובר למתן החלטת המעצר, פרטה קצינת המבחן את התרשמותה מהמשיב ולאחר שנפגשה עם **אביו, אחיו, בן דודתו וגיסו** אשר הציעו עצמם כמפקחים עליו אם ישוחרר למעצר-בית בבית עסקו בכפר X, ורובם מוצעים כמפקחים עליו גם עתה, הבהירה שאין ביכולתה להמליץ על שחרורו מן המעצר. את עמדתה הסבירה קצינת המבחן הן במאפייני האישיות הנוקשה של המשיב לרבות הצורך החזק שלו בשליטה ובהצגת פסאדה חיובית, רכושנות, אובססיביות קנאת יתר ותלות רגשית גדולה במתלוננת, והן במעורבות הרגשית הגבוהה של אביו במשבר שפרץ בין השניים, וביחס המגונן של אחיו, בן דודתו וגיסו שלהתרשמותה לא היו מודעים לסכסוך שפרץ ולסכנות הטמונות בו.

12. משכך, כאז כן עתה, לא השתנה דבר מלבד קביעת הליך הגישור לדין ביום 5.5.20, דהיינו בעוד כחודש וחצי, והתפשטות נרחבת יותר של נגיף הקורונה במדינה. מידת מסוכנותו הגבוהה מאוד של המשיב לחיי המתלוננת ושלומה לא פחתה ומצבו אינו שונה בעיני ממצבם של העצורים האחרים השוהים בבתי המעצר בימים קשים אלה. גם בהסכם ה"סולחה" שהושג בין המשפחות ובתצהיר המתלוננת פשוט לעיל, אין כדי לשנות את דעתי לפיה האיזון הנכון מחייב את הישארות המשיב במעצר בשלב זה. התופעה של מתלוננות החוזרות בהן מתלונותיהן כנגד בני זוגן הפוגעים בהן ומאיימים עליהן באופן כה חמור כפי זה המצטייר מעובדות כתב האישום ומחומר החקירה בתיק זה, תופעה ידועה היא, ולטעמי אין ולא צריך להיות בה כדי להכריע את גורל הבקשה.

13. סוף דבר, **הבקשה נדחית.**

המזכירות תמציא ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ח אדר תש"פ, 24 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.

